

LEDENADMINISTRATIE

Anne Lamberix
 Hekerbeekweg 14
 6301 EN Valkenburg aan de Geul

T 043 601 40 65

E amigospbrasil@home.nl

W www.amigospbrasilvalkenburg.nl

Deze nieuwsbrief is bedoeld voor de vaste donateurs en belangstellenden van Amigos do Brasil. Ze verschijnt twee maal per jaar. Reacties kunt u sturen naar het hiernaast vermelde adres.

Februari 2011, jaargang 14

Nummer 33

BANKRELATIE
ING

BANKREKENINGNUMMER
6798.64.520
onder vermelding van
Amigos do Brasil

NIEUWSBRIEF AMIGOS DO BRASIL

Berichten van Rover

Olinda 24 januari 2011

Beste Amigos,

Afgelopen vrijdagavond zijn Eliana en ik naar een afstudeerfeest geweest van Amanda, oud-leerlinge van het Grote Huis en dochter van kennissen van ons. Het was een bal in een prachtige feestruimte in het oude stadsdeel van Recife. Er was al een plechtige buluitreiking geweest en de onthulling van een plaquette in het gebouw van de Faculteit Bedrijfskunde van de Katholieke Universiteit van Pernambuco, de UNICAP van de Jezuïeten. Tevens een oecumenische dienst en een laatste "college van de saudade", enfin het is een week lang een enorm feest dat afstuderen met als slot een swingend bal tot in de vroege uren. De kosten van zoets, R\$2.800,00 of ongeveer 1200 euro voor iedere student. Gedurende twee jaar lang betaalt men iedere maand zo'n 50 of 60 euro. Wij hebben genoten van het feest, volop gedanst en eten en drinken was er ook volop. Het mooiste was Amanda te zien die ik kende als een verlegen stil meisje. Nu vrolijk, communicatief, lid van de feestcommissie, goed afgestudeerd en al werkzaam met een goede baan. Heel bijzonder omdat Amanda van huis uit zo arm als Job is. Dit soort dingen, een universitaire studie doen en afsluiten op een particuliere universiteit, zo'n afstudeerbal, was tot voor kort alleen voor de welgestelden en de hoge middenklasse weggelegd. Het collegegeld van de UNICAP ligt rond de 400 euro per maand! Om een idee te hebben hoeveel dat is in Brazilië: een minimuminkomen is momenteel ongeveer 250 euro. Dus voor collegegeld aan de UNICAP en busvervoer is iemand twee minimuminkomens kwijt per maand! Het programma PRO-UNI van de regering Lula heeft dit mogelijk gemaakt. Dit programma betaalt voor meer dan 300.000 studenten in Brazilië het collegegeld van particuliere onderwijsinstellingen. Voor studenten, kinderen van ouders met één minimuminkomen, die op openbare scholen gestudeerd hebben, waar het onderwijs gebrekkig is, en die een goed resultaat behaald hebben voor de toelatingsexamens voor de openbare universiteiten (die overigens van uitstekende

kwaliteit zijn), maar die niet door de selectie zijn gekomen. Zo ook Amanda. Zij heeft in 2005 in het Grote Huis de cursus "Rumo à Universidade", "op weg naar de universiteit" gedaan maar is nooit voor het vestibulair examen (toelatingsexamen voor staatsuniversiteit) geslaagd. Komende van het openbare middelbare onderwijs en met ouders die minder dan één minimuminkomen verdienen, stond zij ingeschreven in het PRO-UNI programma en is zij goedgekeurd voor inschrijving aan de faculteit van bedrijfskunde van de UNICAP. Zij is daar een uitstekende student geworden. Zo'n kans laten arme mensen niet liggen. Haar ouders hebben krom gelegen om de dagelijkse bustickets te betalen.

St. Jansfeest in Catingueira

Haar vader is arbeider en verdient een minimuminkomen, haar moeder is naaister thuis en verhoogt zo het inkomen van het gezin vooral tijdens de feestdagen op het eind van het jaar en bij gelegenheid van de Sint Jansfeesten in juni, wanneer arme mensen zich iets nieuws permitteren.

Een tweede dochter Cinthia studeert momenteel biologie aan de Fafire, een particuliere universiteit in het centrum van Recife.

Dit is slechts een voorbeeld van de sociale mobiliteit die er vooral sinds de regering Lula in Brazilië is, "Promoção Social", het bieden van gelijke kansen. Zo kennen wij meer oud-leerlingen van het Grote Huis die nu via PRO-UNI aan de universiteit studeren. Goed onderwijs is een onmisbare voorwaarde voor

sociale vooruitgang. In dat opzicht moet er nog een hoop gebeuren in Brazilië. Wij zijn dolgelukkig met de verkiezing van Dilma Rousseff tot president van Brazilië, de eerste vrouwelijke president. Haar regering zal beslist een voortzetting zijn van het politieke program van de beide regeringsperioden van Lula.

Het kinderopvangproject in Catingueira, Campina Grande

Dat onderwijs zo belangrijk is blijkt wel uit een gesprek dat wij hebben gehad met Elza in Catingueira .

Vorige week zijn wij een paar dagen in Campina Grande geweest om het project van kinderopvang te bezoeken en plannen te maken voor 2011.

De stad Campina Grande met 400.000 inwoners ligt op 120 km van de kust in de deelstaat Paraíba. De stad ligt hoog, 600-700 meter boven zeeniveau, op een kruispunt van klimaatzones. Naar het westen en zuiden ga je er de droge sertão in, naar het oosten en noorden is het vruchtbaar en groen. Catingueira ligt aan de westelijke zijde van de stad, waar de volkswijken en ook favelas groeien, in het oosten en het noorden liggen nieuwe "condomínios", luxe huizen in privéwijken die op een park lijken met eigen bewaking.

Hier een samenvatting van het gesprek met Elza.

Rover: Hoe gaat het met het project voor kinderopvang, CACA (Centro de Acolhimento da Criança e Adolescente)?

Elza: Goed gelukkig, maar laat ik maar meteen beginnen te zeggen dat een hoop meubels kapot zijn door het jarenlange gebruik, tafeltjes en kleine stoeltjes. Wij hebben steeds dingen gerepareerd. Twee broers van mij werken in de lokale meubelindustrie, zijn timmerman, en die hebben altijd geholpen bij reparaties, maar nu is er een aantal tafels en stoelen waar niks meer mee te beginnen is. Daarom moeten we dit jaar wat investeren in vernieuwing.

Rover: Hoe lang bestaat het Centrum al?

Elza: wij zijn in 1993 begonnen. Binnen de kerkelijke basisgemeenschap hier in Catingueira waren wij, mijn zussen, mijn moeder en ik, actief in de "Pastoral da Criança" (kinderpastoraat) en de "Pastoral da Saúde" (gezondheidspastoraat). Wij bezochten arme gezinnen, vooral mensen met pasgeboren kinderen, wogen de baby's, hielpen met de voeding en de hygiëne en andere dingen met betrekking tot gezondheid, vooral om de kindersterfte te bestrijden. Vorig jaar is trouwens bij de aardbeving in Haiti de oprichtster van die pastorale organisaties, Zilda Arns, overleden toen zij daar bezig was om dat in Haiti op te zetten. Nu doen de "agentes de saúde", de gezondheidswerkers van het "Projeto de Saúde Familiar" dit werk. Sinds de regering Lula is er een soort huisartsenpost hier in Catingueira en ook dichtbij in Três Irmãs. Maar goed, wij leerden in die tijd veel mensen kennen die in wat je noemt mensonterende condities leefden, op de vuilnisbelt werkten, volwassenen en kinderen. Wij wilden de kinderen uit dit vuile werk weg hebben en hen opvangen in een soort crèche of kleuterschool. Zo is het vuilnisbelt project begonnen.

Rover: Maar nu werkt toch niemand meer op de vuilnisbelt?

Elza: die vuilnisbelt is intussen al twee keer verhuisd. Men stort er grond overheen en na een paar jaar delen politici tijdens de verkiezingscampagnes kleine stukjes van die grond uit aan arme mensen om hun huisje op te bouwen. Geen gezonde grond die niks waard is. Zo hebben wij hier in Catingueira veel arme woningen op die "ocupações" of "invasões", zeg maar gekraakte grond. Veel ellende. Wij werken met deze kinderen, de armsten van de armen, hun ouders zijn veelal dagloners in de bouw of in de huishoudelijke hulp, een enkeling werkt nog op de vuilnisbelt die nu een eind weg ligt.

Rover: Wat bieden jullie deze kinderen?

Elza: de opvang is zoals ik zei, een soort crèche en kleuterschool. Eerlijk gezegd willen wij hen een liefdevolle, aandachtige, gezonde, creatieve omgeving bieden waar spelenderwijze een hoop geleerd wordt. Mijn zus Penina is afgestudeerd in pedagogie en maakt de onderwijsprogramma's. Wij hebben zoveel succes dat de kinderen de eerste klas, de alfabetisatie op de openbare lagere school kunnen overslaan en meteen doorstromen naar de tweede klas lagere school. Ieder jaar 10 tot 20 kinderen. We proberen ook hun gezinssituatie te volgen. Zijn attent of er geen geweld thuis is. Oriënteren kinderen en ouders op het gebied van hygiëne en gezondheid. Als de begroting het toelaat, bieden wij een gezond hapje aan tijdens de ochtend of de middag. We maken veel werk van de feesten gedurende het jaar.

Rover: Zie je resultaten?

Elza: ja, eerlijk gezegd wel. Wij doen dit nu al zo lang, dat wij kinderen die bij ons gestudeerd hebben, volwassen zien worden. Ik schrik wel eens, denk wat vliegen de jaren toch snel om, wanneer ik een uitnodiging krijg voor een huwelijks of een eindexamenfeest van oud-leerlingen! Stel je voor, ik ken er een paar die hebben al kinderen. Ik voel me af en toe een oma! Wat ik opmerk is dat de opvang en het creatieve onderwijs op heel jonge leeftijd een enorme stimulans is geweest om verder te studeren en een goeie baan te krijgen.

Ik ken een paar leerlingen die het vestibulair examen voor de universiteit gedaan hebben, niet gehaald maar men probeert het in ieder geval. Verder zie ik niemand van die intussen honderden kinderen die het Centrum bezocht hebben, verwikkeld in misdaad of drugs hier in de wijk. En dat had best kunnen gebeuren, immers zij komen uit de armste gezinnen en de drugshandel en dat soort dingen zijn enorm aanwezig ook hier in Catingueira en zijn een verleiding om

gemakkelijk geld te verdienen. De laatste jaren hebben we die ellende van de crack, met veel moord en doodslag, gelukkig meestal binnen het circuit van de drugs. Er is niet één oud leerling die in die verhalen opduikt. En ik ken ze allemaal.

Rover: En 2011?

Elza: wij gaan gewoon door. De opvang blijft nodig en ik vind het heerlijk te werken met die kleintjes. Mijn eigen kinderen zijn al groot, mijn dochter van 23 jaar is bijna afgestudeerd in geografie en de twee jongens van 21 en 19 jaar werken hier in de industriewijk en studeren ook, de jongste gaat nu natuurkunde studeren en de andere doet vestibular (toelatingsexamen) voor wiskunde. Voor mij een gerust gevoel. Wat ik al zei, we moeten wel wat dingen vernieuwen dit jaar. Er staan al 45 kinderen ingeschreven voor 2011.

Succes Elza en collega's!

O Casarão, Het Grote Huis

Het is volop zomer en vakantiesfeer. Het PETI-programma ter bestrijding van de kinderarbeid, dat wij samen met de gemeente Recife doen in het Grote Huis, ligt even stil en wij maken van de gelegenheid gebruik om een nieuw dak aan te leggen op de aanbouw achter het Grote Huis en onderhoudswerkzaamheden te doen. Het begint er al prima uit te zien. Dankzij de bijdrage van het 50-jarig priesterfeest van pater Rogier van Rossum hebben wij dit kunnen bekostigen. Veel dank.

Wij zijn aan het plannen om na de carnaval toch weer een PROGEPE-cursus van computeronderhoud te starten, nu met een beperkte begroting min of meer conform de opbrengst van het benefietconcert van de

Mastreechter Staar afgelopen juni 2010. Een kleine groep van 20 goed gemotiveerde studenten, met twee docenten plus Eliana als derde docent en coördinator, in een meer geconcentreerde vorm van drie maanden i.p.v. vijf maanden, van half maart tot half juni. Het is niet gelukt om Braziliaanse financiering te krijgen voor het PROGEPE. We blijven proberen en daarom ook is het interessant om een cursus daadwerkelijk te laten gebeuren zodat we eventuele financiers of partners van bijvoorbeeld de deelstaatregering van Pernambuco iets kunnen laten zien.

Een nieuwe dakbedekking voor de aanbouw

Het gehandicaptenproject in de wijk Mangueira

Zoals uit de verhalen van vorige nieuwsbrieven wel blijkt, is de inzet van dit project voornamelijk maatschappelijk werk. Deze keer wil ik iets vertellen over Pedro Junior.

Ik heb hem twee jaar geleden geportretteerd en onlangs heb ik nog eens twee schilderijen van hem gemaakt, waarop ik probeer uit te beelden

hoe hij voortdurend beweegt. Zijn nekspieren zijn enorm ontwikkeld. Hij is gek op voetballen, kijkt de hele dag tv thuis en is fan van de Sport FC uit Recife. Ik heb hem een keer een shirt van de club cadeau gedaan, waar hij superblij mee was en lachte zoals op het portretje. Het lijkt wel de schreeuw van Munch, maar het is Pedro Junior, dolgelukkig.

Pedro Junior is spastisch, heeft kinderverlamming gehad, is nu bijna 20 jaar oud. De jongste van vijf kinderen. Een getrouwde broer met een neefje van 10 jaar woont bij hem en zijn ouders in huis. Zijn vader speelt op een hammondorgel en zorgt af en toe voor de muziek in een bar, waar hij meestal de verdiensten op dezelfde avond opdrinkt. Hij is behoorlijk aan de drank, wordt vaak wat lastig en gebruikt af en toe geweld tegen zijn vrouw.

De moeder, Janete, leeft voor haar invalide kind, verzorgt hem de hele dag, brengt hem twee keer per week met de bus naar Boa Viagem om te zwemmen en neemt hem mee naar het centrum van ons project in Mangueira. Daar heeft Pedro Junior zijn kennissen en vrienden, speelt hij met een bal, doet mee aan spelletjes, probeert wat op de computer, maar het gaat allemaal moeilijk. Hij praat niet, alhoewel zijn moeder altijd weet wat hij bedoelt.

Pedro Junior samen met zijn moeder Janete

Pedro Junior krijgt een kleine uitkering van de regering en daar leeft het gezin van, het enige vaste inkomen. Armoede troef. Een zwaar leven. Zonder zijn moeder is Pedro Junior letterlijk nergens. De S.P.D. betekent een uitbreiding van zijn levenskring en waar mogelijk een steunpunt.

Beste mensen, ik laat het bij deze berichten. Carnaval en de Vastentijd moeten nog beginnen, maar desalniettemin wensen wij jullie alvast een Goed Paasfeest toe, viering van vele bevrijdende momenten in ieders leven!

Veel dank voor jullie aandacht en trouwe medeleven.

Groeten, Eliana en Rover

Giften

- Op 6 november jl. gaven Lillian van Kempen uit Schin op Geul en Stefan Prevoo uit Valkenburg elkaar het jawoord. De voorganger van de viering in de parochiekerk van Schin op Geul was Rogier van Rossum. Als dank hiervoor werd op initiatief van het bruidspaar tijdens de viering een tweede collecte gehouden waarvan de opbrengst was bestemd ter ondersteuning van de projecten van zijn goede vriend Rover van der Ploeg in Brazilië. Deze extra collecte bracht het mooie bedrag op van € 293,92. Mede namens Rover en Eliana hartelijk dank aan het bruidspaar voor dit prachtige initiatief en aan de gulle gevers.
- De heer J. Langedijk van Administratiekantoor Langedijk in Obdam gaf bij de receptie die hem werd aangeboden bij zijn afscheid van het werkzame leven de voorkeur aan een gift ten bate van de projecten van Amigos do Brasil boven een afscheidscadeau. Dit mooie initiatief bracht het prachtige bedrag van € 2.105,- op. Heel hartelijk dank hiervoor!
- Eenzelfde mooi initiatief nam de heer Farber bij zijn afscheid van de Provincie Limburg vanwege het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd. Hier werd het mooie bedrag van € 1.000,- gedoneerd voor het goede doel. Ook aan deze gulle gevers veel dank! .
- In plaats van een receptie wegens het beëindigen van zijn dienstverband door pensionering, heeft een van onze donateurs gevraagd om een schenking te doen aan Amigos do Brasil. Dat leverde het mooie bedrag op van € 1.580,-! Hartelijk dank.
- De collecte ten bate van onze projecten gehouden tijdens H. Eucharistieviering op 7 november jl. bracht het mooie bedrag op van € 622,50. Dank u wel.
- Vanwege de viering van een 75ste verjaardag ontving Amigos een mooie gift van € 500,-. Veel dank hiervoor.
- Een van onze vaste donateurs heeft met terugwerkende kracht het mooie bedrag van

€ 6.000,- overgemaakt onder vermelding van "achterstallig onderhoud". Heel hartelijk dank aan deze gulle gever.

- Door de Stichting Mens en Bedrijf in Utrecht werd het mooie bedrag van € 100,- op onze bankrekening overgemaakt. Dank u wel.
- De Stichting Peterlein uit Maastricht steunt de projecten in Brazilië met een donatie van € 200,-. Hartelijk dank.
- Van een anonieme donateur mochten wij een prachtige gift van € 1.500,- ontvangen. Veel dank hiervoor.
- Opnieuw ontvingen wij een geweldige gift van € 10.250,- van de Pater Jef Willems Stichting in Meerssen. Heel hartelijk dank voor jullie geweldige steun ten behoeve van het gehandicaptenproject in Mangueira in de afgelopen vijf jaar! Graag komen wij in de volgende nieuwsbrief hier nog op terug.

Rest ons natuurlijk ook onze overige donateurs weer van harte te bedanken voor hun trouwe support.

Help een handje met je voetje

Ook dit jaar wordt er door de leerlingen van het Stella Maris College in Meerssen weer gewandeld voor het goede doel. De actie "Help een handje met je voetje" is inmiddels een begrip in de gemeente Meerssen en omstreken. Dit jaar vindt dit sportieve gebeuren plaats op vrijdag 4 maart aanstaande en een van de begunstigde organisaties is Amigos do Brasil. Wij willen deze actie graag bij u aanbevelen en wensen de leerlingen alvast heel veel succes!

Winter Cinema Kiwanis Meerssen Gloriëtte

Ter ondersteuning van twee goede doelen, te weten Amigos do Brasil en de Stichting Down Syndroom, organiseert Kiwanis Meerssen Gloriëtte sinds november jl. elke maand een filmavond. Er staan nog twee voorstellingen gepland en wel op zondag 20 februari a.s. "Il y a longtemps que je t'aime" en op zondag 20 maart "Lost in translation". Locatie: de Auw Kerk, Burchtstraat 2 in Bunde; Aanvang: 20.00 uur, het café is geopend vanaf 19.00 uur. Meer info vindt u op: www.kiwanis.nl/meerssengloriëtte U bent van harte welkom!

De Stichting Amigos do Brasil is op 1 januari 2008 via een beschikking van de belastingdienst aangemerkt als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dit betekent dat giften aan Amigos do Brasil volledig fiscaal aftrekbaar zijn voor de donateurs (onder voorwaarde van de eventuele drempels).
Ons Anbinummer is: 816119557

Kerstverkoop 2010

IJs en weder dienende: wederom een succesvolle kerstverkoop

De kerstverkoop 2010 was weer een bijzondere. Eind november waren de weersomstandigheden bar en boos. Dikke pakken sneeuw en temperaturen ver onder nul, zowel 's nachts als overdag, weerhielden de ouwe getrouwen echter niet om met verkleumde vingers en niet aflatende motivatie vele prachtige kerststukken en kransen te creëren en de verkoopruimte sfeervol in te richten. En ondanks de extreme temperaturen en de gladheid op de weg, vonden de mensen op 30 november hun weg naar de kerstverkoop. Iets minder in aantal waren de bezoekers, maar toch was er weer die bekende gezellige drukte, dit jaar in extra kerstsfeer dankzij de witte wereld eromheen.

De opbrengst was tegen de verwachting in toch weer iets hoger dan het jaar ervoor, namelijk ruim € 11.000,-! Wederom bleek dat velen de Amigos do Brasil een warm hart toedragen, ijs en weder dienende. Veel dank voor de mooie opbrengst en uiteraard ook dank aan ALLE vrijwilligers die het hele jaar door en specifiek de laatste week weer met een enorme inzet hebben gewerkt om dit schitterende resultaat te kunnen realiseren.

Opperste concentratie bij de voorbereidingen

Digitale nieuwsbrief

U kunt onze nieuwsbrief voortaan ook lezen via onze website www.amigosdobrasilvalkenburg.nl. Laat ons uw e-mail adres even weten, dan informeren wij u langs die weg en sturen wij u geen papieren versie meer toe. Zo sparen wij porti- en drukkosten en ook het milieu.

Mocht u geen prijs meer stellen op toezending van onze nieuwsbrief, laat ons dit dan eveneens even weten.

GEZOCHT

Kerstboomversiering in alle **Mate**n en **kleu**ren!

Heeft u nog ergens een doos met oude kerstballen of andere kerstboomversiering die niet meer wordt gebruikt of bent u van plan uw collectie te vervangen, gooi ze niet weg! U maakt er onze creatieve werkgroep heel blij mee. Een telefoontje naar 06 30 35 38 94 is voldoende, we halen ze graag bij u op.

Ook maakt u ons blij met **HOUTEN** kralen in alle maten, soorten en kleuren!

Alvast bedankt

Veel belangstelling voor de kerstverkoop

Preek Rover van der Ploeg

uitgesproken tijdens onze jaarlijkse H. Mis
op 7 november 2010

Lezingen: Jesaja 52,7-10 en Matteus 28,16-20

Beste mensen,

Wij hebben zojuist in de evangelielezing de grote zendingsofdracht van Jezus Christus gehoord, die zegt tegen zijn leerlingen: "ga op weg, maak alle volkeren tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat ik jullie opgedragen heb."

Ik heb de tekst van het evangelie van vandaag voorgelezen aan mijn jongste zoon Jonas, 21 jaar oud en sinds zijn Eerste Heilige Communie geen kerkganger, zoals overigens het grootste deel van de jeugd tegenwoordig. Voor Jonas is het kerkelijk instituut volledig uit de tijd vanwege de autoritaire structuur waarin alleen klerikale, celibataire mannen het voor het zeggen hebben, waar geen vrouw iets te vertellen heeft, en waar een moraal verkondigd wordt die niets te maken heeft met zijn leefwijze, welke hij overigens bepaald niet "zondig" acht. De evangelielezing bevestigt alleen maar zijn kritische visie. Jezus Christus of de evangelist Matteus lijdt aan grootheidswaanzin, zegt ie.

Hoe haal je het in je hoofd te denken dat wij christenen alleen de waarheid in pacht zouden hebben op een unieke en exclusieve wijze? Het mooie van het leven is juist de diversiteit. Op religieus gebied: de verschillende manieren om het goddelijke in het leven van de mensen te duiden en te vieren. Het idee, dat er buiten het Christendom en buiten de Kerk geen heil bestaat is alleen maar rampzalig geweest in de geschiedenis. Met zwaard en kruis tezamen heeft het westerse Christendom verschillende volkeren overheerst en zelfs uitgeroeid. Ik ben het, misschien mag ik wel zeggen net als ieder weldenkend mens, met mijn zoon eens. Betekent dat het eind van het evangelieverhaal of kunnen wij dit verhaal ook anders verstaan? Ik denk van wel. De zendingsofdracht hoeven wij niet te begrijpen als een aansporing tot kerkuitbreiding. Wij moeten de gedachte "waar de Kerk is, daar is Christus" omdraaien in de zin van "waar Christus is, daar zou Kerk mogen zijn". En waar is Christus dan? Waar solidariteit is, liefde en vriendschap, daar wordt het Christusgebeuren gerealiseerd. En solidariteit, liefde en vriendschap zijn inderdaad universele waarden.

Laten wij nog eens kijken naar de lezingen.

De vreugdebode uit de lezing van de profeet Jesaja is als het ware een evangelist. Iemand die een Blijde Boedschap verkondigt, in het Grieks is dat een "evangelie". De boodschap in Jesaja is, dat God zijn volk troost, dat Hij redding en bevrijding brengt en dat Hij in Sion is. Het betekent de terugkeer uit de ballingschap, een nieuw begin voor het volk. Daarom op die dag van bevrijding, van een nieuw begin zal het volk de naam van God kennen, dat wil zeggen weten wie en hoe God is. Die naam is: "hier ben ik." In het Hebreeuws "hineni", zie mij, hier ben ik.

Op het eind van het evangelieverhaal van Matteus zendt Jezus van Nazareth, nu verschenen als de verrezen Messias, de Christus, zijn leerlingen uit om alle volkeren tot zijn leerlingen te maken. Leerling zijn is zich bekeren tot de weg die Jezus gegaan is en die een bevrijdende God onthult in de wereld. Dat is het Jezusgebeuren van solidariteit met de armen en liefde tot de naaste. Zoals de parabel van de Goede Samaritaan ons voorhoudt: maak jezelf tot naaste van wie overvallen en gewond langs de weg ligt. Welnu, Jezus openbaart door zijn manier van leven diezelfde God die het volk uit de ballingschap bevrijd heeft. Zo sterk was die ervaring voor de mensen uit zijn tijd en ook vlak daarna, dat zij gingen zeggen: die Jezus van Nazareth is als het ware van God, is zijn

boodschapper, is zijn Gezalfde, Messias, Christus, is als was hij de Zoon van God. Jezus Christus vertolkt die eenheid met God door te zeggen tegen zijn leerlingen: Ik ben met jullie alle dagen tot aan de voltooiing van deze wereld. Jezus is de naam van God: ik ben er, zie mij, hier ben ik.

De naam van God is niet iets om over te speculeren en vervolgens vast te leggen in dogma's, waarmee vervolgens geschermd wordt om te strijden wie de waarheid in pacht zou hebben. Nee, de waarheid wordt gedaan. De Naam van God is een mandement, een opdracht. Als die Naam is "ik ben er", dan zijn wij leerlingen als wij er zijn voor de ander. Solidariteit, liefde en vriendschap zijn de richtingwijzers, de bakens in het leven. En dat "er zijn voor de ander" mag gevierd worden af en toe, uitgedrukt in gebed en gezang en vooral in samen eten, brood en wijn delen, eucharistie vieren.

Dat doen wij vandaag. In deze Heilige Mis vieren wij met familie, vrienden en sympathisanten de vriendschap en solidariteit in het bijzonder van het koor Belcanto-Resonance en van de Stichting Amigos do Brasil. Het koor Belcanto-Resonance laat iets bijzonders zien, namelijk dat verschillende stemmen samen heel mooi kunnen klinken, diversiteit en harmonie. Het is alsof de hemel op aarde is, de harmonie van de diversiteit. En het koor zingt niet alleen, men is er voor elkaar in alle aspecten van het dagelijkse leven door lief en leed met elkaar te delen. Daarom ook deze familiedag. Dadelijk gaan wij hier in de kerk eucharistievieren, hetgeen een symbolische maaltijd is, maar daarna gaan de leden van het koor en hun familie gezellig koffie met vlaai en misschien een glaasje fris of een borrel nuttigen in Grandhotel Monopole. Het een kan niet zonder het ander. Geloof moet in het leven staan.

Wat de Amigos do Brasil betreft, net zo. Zij staan al meer dan 25 jaar lang garant voor mensen in Brazilië die hun steun nodig hebben. Hun wereldse eucharistieviering van gezellig samenzijn met koffie en zelf gebakken taarten en vlaaien is eind van deze maand wanneer de traditionele kerstverkoop plaatsvindt. De voorbereiding daarvan is een weg van samenwerken en er zijn voor de ander, eigenlijk misschien nog wel het leukste van het hele gedoe, de voorbereiding van de kerstactie. Dat plezier om er samen iets van te maken en er te zijn voor de ander, dat is nou evangelie, blijde boodschap. Dat vieren af en toe in de kerk of thuis, dat geeft je het goede gevoel van

dankbaarheid voor al de genadegaven die het Leven ons biedt.

Ik heb ook een Goede Boodschap uit Brazilië. Hier is de eerste vrouw verkozen tot president, Dilma Rousseff, minister van binnenlandse zaken van de regering Lula. Misschien staat het met een klein berichtje in de kranten bij jullie, maar voor ons is dit groot nieuws. Ik wil niet uitweiden in politieke commentaren, daar is de preekstoel niet de plek voor, maar in geloofstaal wil ik zeggen, da wij blij zijn omdat wij een regering zullen hebben die net als de regering van Lula de arme mensen en de volksbeweging met respect zien. Voor Lula was 8 jaar geleden de eerste opdracht: niemand mag honger lijden. Er is inderdaad een hele hoop goeds gebeurd de laatste jaren. De sociale mobiliteit is enorm. Miljoenen mensen zijn boven de armoedegrens gekomen. Dilma zet die politieke lijn voort en zegt de ellende voorgoed uit te willen roeien, omdat je niet van een democratie mag spreken wanneer je buurman arm en ellendig is.

Daarom, net als jullie zijn wij blij en ook trots, een goede reden om te vieren samen. Wij wensen jullie dan ook een fijne dag toe en bedanken jullie voor de trouwe vriendschap en solidariteit met de Braziliaanse mensen.

Olinda, november 2010
Rover van der Ploeg

Mooie kransen en dienbladen op onze Kerstverkoop

